

Danske regioners høringsvar til forslag til lov om ændring af lov om offentlighed i forvaltningen af 24. februar 2022

Retsudvalgets Sekretariat har den 24. februar 2022 anmodet Danske Regioner om eventuelle bemærkninger til forslag til lov om ændring af lov om offentlighed i forvaltningen (Ophævelse af bestemmelser, som friholder kalenderføring, ministerbetjening og dokumenter udvekslet mellem ministre og folketingsmedlemmer fra at være omfattet af retten til aktindsigt). Lovforslaget er fremsat af Enhedslisten den 24. februar 2022.

Danske Regioner har indhentet regionernes bemærkninger til ovennævnte lovforslag, og Region Hovedstaden og Region Sjælland har i den forbindelse svaret, at de ønsker § 22 om kalenderføring bevaret, idet de hensyn og overvejelser, som ligger bag indførelsen af bestemmelsen, stadig gør sig gældende, jf. vedhæftede bilag.

Danske Regioner har ikke nogen bemærkninger til forslaget om ophævelse af § 23, stk. 1, nr. 2, § 24 og § 27, nr. 2, da Danske Regioner og regionerne ikke er omfattet af disse bestemmelser.

Det bemærkes, at høringsvaret ikke har været behandlet politisk.

Venlig hilsen

Nanna Skau Fischer
Centerchef

Danske Regioner
Dampfærgevej 22
2100 København Ø
Telefon: +45 22 22 21 53
E-mail: nsf@regioner.dk

Officiel post bedes sendt til
regioner@regioner.dk

Region Hovedstaden har følgende bidrag til et samlet høringsvar:

Det er regionens opfattelse, at der ikke bør genindføres ret til aktindsigt i sager om førelse af kalender som lovforslaget lægger op til. Der lægges vægt på, at de hensyn, der er fremhævet nedenfor, og som medførte, at reglerne blev indført i 2013, fortsat er gældende.

Offentlighedslovens § 22 om at retten til aktindsigt ikke omfatter sager om førelse af en kalender blev indført med lovforslag nr. 144 af 2. juli 2013 om offentlighed i forvaltningen. Af lovforarbejderne til bestemmelsen (Lovforslag nr. L 140 af 24. februar 2022) fremgår, at *formålet med bestemmelsen er bl.a. at sikre, at kalenderen kan fungere som et praktisk planlægningsredskab samt sikre, at privatsfæren beskyttes for de pågældende personer. Bestemmelsen indebærer i overensstemmelse hermed, at en kalender som sådan (dvs. i det hele) er undtaget fra retten til aktindsigt efter offentlighedsloven, og der vil ikke være adgang til nogen del af de nævnte kalendere. Om de overvejelser, der i øvrigt ligger bag bestemmelsen, henvises til betænkningens kapitel 15, pkt. 3 (side 443 ff.) og pkt. 7.3.3 (side 486 ff.).*

Fra Betænkning nr. 1501 af 2009 om Offentlighedsloven fremgår det (side 450), at *omfanget af retten til aktindsigt i ministerkalendere samt den beskrevne usikkerhed risikerer at føre til, at ministerkalendere helt generelt ikke længere opfylder deres grundlæggende formål, som er at sikre ministeren og en begrænset kreds af embedsmænd overblik over og konkret viden om ministerens planlagte aktiviteter. (...) Den nævnte udvikling vil endvidere kunne få en utilsigtet konsekvens for ministerkalenderes værdi som historisk kildemateriale. Med den nuværende elektroniske kalenderføring vil ministerkalendere være let tilgængelige for eftertiden, og kalenderens oplysninger vil kunne være af væsentlig betydning for eftertidens forståelse af nutidens politiske forhold. De mere og mere indholdsløse ministerkalendere vil imidlertid kun få en yderst begrænset værdi som kildemateriale for historikere, der om mange år ønsker at kortlægge nutidens politiske forløb og forhandlinger.*

Det er regionens opfattelse, at dette hensyn tilsvarende gælder for regionsrådsmedlemmer.

Videre af betænkningen fremgår det på side 488, at:

Kommissionsflertallet finder, at der i den forbindelse navnlig må lægges vægt på, at der - på samme måde som vedrørende aktindsigt i offentligt ansattes personalesager - er risiko for, at anmodninger om aktindsigt i offentligt ansattes kalendere vil blive udnyttet på en chikanøs måde. Dette synspunkt skal også ses i sammenhæng med, at undtagelsen af ministerkalendere fra retten til aktindsigt, tydeliggør, at der gælder en ret til aktindsigt i offentligt ansattes kalendere. Det må - i forlængelse af det anførte - også tages i betragtning, at offentligt ansatte vil kunne føle utryghed og usikkerhed alene på grund af den omstændighed, at der vil kunne begæres aktindsigt i deres kalendere, uanset om det i det enkelte tilfælde må antages, at den konkrete anmodning om aktindsigt har et chikanøst formål.

Herudover har flertallet lagt vægt på, at en undtagelse af alle kalendere, der føres i den offentlige forvaltning, fra retten til aktindsigt, ikke kan antages at udgøre et væsentligt indgreb i offentlighedens adgang til information. Dette skyldes bl.a., at det ikke kan antages, at der forbundet en særlig offentlig interesse i at få aktindsigt i sådanne kalendere, ligesom sådanne kalendere ikke generelt kan antages at indeholde oplysninger af særlig interesse for offentligheden.

(...)

På denne baggrund - og efter en samlet afvejning af de hensyn, der taler henholdsvis for og imod aktindsigt i de nævnte kalendere - finder flertallet i kommissionen, at alle kalendere, der føres i den offentlige

forvaltning, bør være undtaget fra retten til aktindsigt. Det vil sige, at ikke blot offentligt ansattes kalendere bør være undtaget fra retten til aktindsigt, men også kalendere for regionsrådsformænd, borgmestre, magistratsmedlemmer og udvalgsformænd med delt administrativ ledelse.

Vi har ikke forholdt os til lovforslagets andre dele.

Med venlig hilsen

Anders Hess Ahrensbach
Chefjurist
Center for Politik og Kommunikation

Region Sjælland har følgende bidrag til et samlet høringsvar:

”Efter den gældende offentlighedslovs § 22 gælder retten til aktindsigt ikke for sager om førelse af en kalender. Bestemmelsen omfatter alle kalendere, der føres af organer, der efter offentlighedslovens §§ 2-5 er omfattet af lovens organisatoriske anvendelsesområde, udover ministre således også for borgmestre og regionsrådsformænd samt med hensyn til kalendere som føres af alle offentlige ansatte som led i tjenesten.

Bestemmelsen i § 22 blev indført med lovforslag nr. 144 af 2. juli 2013 om offentlighed i forvaltningen. Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, at formålet med bestemmelsen bl.a. er at sikre, at privatsfæren beskyttes for de pågældende personer. Et flertal i Offentlighedskommissionen lagde dels vægt på de hensyn, der lå bag bestemmelsen om at undtage en kalender var at sikre, at kalenderen fortsat forblev et praktisk planlægningsredskab samt at beskytte privatsfæren. Man lagde også vægt på, at der var en risiko for, at anmodninger om aktindsigt i offentligt ansattes kalendere ville blive udnyttet på en chikanøs måde, ligesom undtagelsen ikke kunne antages at være særlig indgribende, da kalendere ikke indeholdt oplysninger af særlig interesse for offentligheden (betænkning nr. 1501 af 2009 om offentlighedsloven, side 487 f.)

I forbindelse med vedtagelsen af loven blev der indgået en politisk aftale, hvorefter det ikke var hensigten at begrænse indsigten i forvaltningens sager eller i, hvad ministeren foretager sig i kraft af sit ministerhverv. Aftalen skulle således ikke berøre retten til aktindsigt i dokumenter, der f.eks. er oprettet i forbindelse med konkrete møder eller aktiviteter. Undtagelsen vedrører alene selve kalenderen, og der er og har hele tiden været adgang til aktindsigt efter lovens almindelige regler i øvrigt i bilag mv., der knytter sig til kalenderen, såsom f.eks. udgifter der afholdes i forbindelse med en tjenesterejse eller bilag/dagsordner i forbindelse med møder med f.eks. eksterne interesserepræsentanter.

På denne baggrund finder Region Sjælland at ovennævnte hensyn fortsat taler for at undtage kalendere, der føres for den offentlige forvaltning, fra retten til aktindsigt.

Region Sjælland har ikke forholdt os til de øvrige dele af lovforslaget.”

Venlig hilsen

Karen Vibeke Andersen
Chefjurist

Region Sjælland
Ledelsessekretariatet
Alleen 15
4180 Sorø